

изпитва поклонникът от скромния входъ и тъмното предверие, неговият погледъ е веднага поразен от обширните простори на същинската част на църквата. Осветлението е слабо, и това още повече усилва и повишава религиозното настроение. Пристъпаме съ трепетъ и разглеждаме съ голъма любознателност тая свещена сграда. Тя има продълговата форма и няма куполъ, какъвто се издига надъ повечето наши църкви. Четири реда по 12 колони (всичко 48 колони) разделятъ нейното огромно пространство на петъ кораба (въ

Църквата Рождество Христово

нашите църкви се срещатъ най-много до три кораба и до 12 колони). Колоните са отъ червеникът варовикъ, който има мраморенъ блъскъ, и завършватъ съ хубаво изработени капители, украсени и съ по единъ кръстъ. Надъ дветъ сръдни редици колони се издигатъ стени; сръдната част на църквата е най-висока (26·5 м.). Някога по тия стени имало изящни стенописи и мозайки, изобразяващи събития отъ живота на Христа и църковните събори, за които знаемътъ едно старо